

δ' ἀπήγγειλαν οἱ πρέσβεις· ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, ἔπειρψκν αὐτοὺς ἐς Λακεδαίμονα. Οἱ δὲ ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ¹⁰², πλησίον τῆς Δακωνικῆς, καὶ ἐπύθοντο αὐτῶν οἱ Ἐφόροι¹⁰³, δὲ ἐλεγον, ὅντα οἴα περ καὶ πρὸς ἄγιν¹⁰⁴, αὐτόθιν αὐτοὺς ἐκέλευον ἀπίεναι, καὶ εἰ τι¹⁰⁵ δέονται εἰρήνης, κάλλιον ἥκειν βουλευταμένους¹⁰⁶. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπεὶ ἦκον οἰκαδε, καὶ ἀπήγγειλαν ταῦτα ἐς τὴν πόλιν, ἀθυμίᾳ ἐνέπεσε πᾶσιν· φόντο γὰρ ἀνδραποδίσθεσθαι, καὶ, ἔως ἂν πέμπωσιν ἑτέρους πρέσβεις, πολλοὺς τῷ λιμῷ ἀπολεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως¹⁰⁷ οὐδεὶς ἥδουλετο¹⁰⁸ ξυμβουλεύειν· Ἀρχέστρατος¹⁰⁹ γάρ, εἰπὼν ἐν τῇ βουλῇ· Δακεδαιμονίοις κράτιστον εἶναι, ἐφ' οἷς προεκαλοῦντο, εἰρήνην ποιεῖσθαι¹¹⁰, ἐδέθη¹¹¹ (προεκαλοῦντο)¹¹² δὲ, τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα σταδίους¹¹³ καθελεῖν ἐκάτερον· ἐγένετο δὲ ϕήμισμα, μὴ ἔξειναι περὶ τούτων ξυμβουλεύειν. Τοιούτων δὲ ὄντων¹¹⁴, Θηραμένης¹¹⁵ ἐν ἐκκλησίᾳ εἶπεν, διτε, εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι περὶ Δύσκυδρον, εἰδὼς ἡζει Δακεδαιμονίους¹¹⁶, πότερον ἔξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν¹¹⁷, ή πίστεως ἔνεκα¹¹⁸. Περιφθεὶς δὲ, διέτριβε παρὰ Δυσάνδρῳ¹¹⁹ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν, ὅπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον, διὰ τὸ ἐπιλεοιπέναι¹²⁰ τὸν σῖτον ἀπαντα, διτιτις λέγοι, διμολογήσαν¹²¹. Ἐπεὶ δὲ ἦκε τῷ τετάρτῳ μηνὶ, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Δύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἴτα κελεύοι εἰς Δακεδαιμονίου λέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος, ὃν ἐρωτῶτο ὅπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς Ἐφόρους¹²². Μετὰ ταῦτα ἡρέθη πρεσβευτὴς εἰς Δακεδαιμονίου αὐτοκράτωρ¹²³ δέκατος αὐτός¹²⁴. Δύσανδρος δὲ τοῖς Ἐφόροις ἔπειρψκν ἀγγελοῦντα¹²⁵ μετ' ἄλλων Δακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίνατο Θηραμένει κείνους¹²⁶ κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις, ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι, ἐπὶ τίνι λόγῳ ἥκοιεν²², εἶπον, ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης. Μετὰ ταῦτα οἱ Ἐφόροι κακεῖν¹²⁶ ἐκέλευον. Ἐπεὶ δὲ ἦκον, ἐκκλησίαιν ἐποίησαν, ἐν ἡ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἔξαριεν¹²⁷. Δακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν¹²⁸ πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν, μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις τῇ Ἑλλάδι¹²⁹. ἀλλ' ἐ-

102) Πόλις εἰς τὰ ὅρια τῆς Δακωνίας. Ὁ Ἅγιος Πέτρος. 103) Εἰς τὴν Σπάρτην πέντε ἁρχούτες ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ. 104) ὅντα δμοια μὲ δια εἴχον εἰπεῖ πρὸς τὸν ἄγιν.

105) Εἴας κατὰ τί. 106) Ἡκειν βουλ. κάλλιον, ἀρψο σκερθῶν καλήτερα, δηλ. φέροντες ἄλλας προτάσεις. 107) Τῆς καθ. τῶν τειχῶν. 108) Ἄττ. ἀντὶ ἥδουλετο. Κ. §. 100.

109) Στρατηγὸς τῶν Ἀθην. καὶ παρὰ Θουκυδ. 110) Κράτ. εἴναι ποιεῖσθαι, εἰρ. Δακ. ἐφ' οἷς προεκ. 111) Ἐρρίφθη δεμένος εἰς ουλακήν. 112) Ἐπρότεινον. 113) Εἰς μῆκος δέκα σταδίων (ἰδε 16). 114) Τῶν πραγμάτων) 115) Στρατηγὸς τῶν Ἀθην. 116) Κ. §. 471. Εἰδὼς πότερον οἱ Δακεδαιμόνιοι κτλ. 117) Ἐπιμένουσι περὶ τῆς κρημνίσεως; τῶν τειχῶν.

118) Δι' ἀσφάλειαν, μὴ ἀπιστίσωσι δῆμοι. οἱ Αθ. καὶ ἐπαναστατώσωσι. 119) Οστις εὑρίσκεται εἰς τὴν Ασίαν. 120) Διότι ἥδειν ἐκλείψει. 121) Θέλων ν ἀναγκάστη τοὺς συμπολίτας του νὰ δευθῶσιν ὅποιανδήποτε συνθήκην ἥθελε εἰλεῖσαι, μετεχειρίσθη αὐτῷ τὸ τέγχασμα.

122) ἐλεγεν οὐκ εἴναι κύριος, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους εἴναι κυρίους. Εἰς τὸ πρῶτον εἴναι τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου ταῦτο μὲ τὸ τοῦ ὥρματος, εἰς δὲ τὸ δεύτερον δχι.

123) Πληροέουσις. 124) Μετ' ἄλλων ἐννέα. Κ. §. 329. 125) Μετ. τελ. εἰς μέλλοντα. διὰ ν ἀγγεῖλη. 126) Τοὺς περὶ τὸν Θηραμένην. 127) Νὰ τοὺς ἔξολοθρεύσουν. Λ. Σ. Εἴσαιρος. 128) Εὔθασαν οὐκ ἀνδρ. 129) Πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν Περσικῶν.